

AMICULU FAMILIARU

DIUARIU BELETRISTICU SI ENCICLOPEDICU — LITERARIU.

Strad'a Carmen Sylva.

ROMANU.

(Urmare.)

XIII.

Declaratiunea.

Traianu voia se parasca balulu, dar' era angagiatu la cotillonu cu Corali'a. Nu potea s'o lase fara dansatoriu. Apoi gandindu-se erasi 'i era tema, ca cocon'a Zamfira se va duce dela balu in-ainte de cotillonu numai si numai pentru-ca fii'a-s'a se nu joce cu elu.

Cu tote ca se decisese a nu mai face nice o tura de dansu, 'si lua inim'a in dinti si provoca pre Corali'a la o polca.

„Remaneti pana la cotillonu,“ o intreb'a elu in vertejulu dansului.

„Da, mam'a si-a mai venitu in fire.“

„Va fi fostu tare sperziata?“

„Forte!“

„Dar' d.-t'a?“

„Eu . . . nu sciu apretia valorea unui postu!“

„Esci unu angeru!“

Dar' acum trebria se inceteze cu dansulu si s'o duca la locu, caci era prea ostenita.

Traianu se retrase apoi in bufetu unde se tranti pre un scaunu si se adenci in ganduri, din care nu se descepta decatu candu audi riturnelulu cotillonului.

Eta ca venise momentul celu multu, celu cu sete asceptatu.

Cu tote ca cotillonulu se dantiaza acum mai raru, totusi presupunemu ca cetitorii sciu atat'a despre elu, cum-ca este unu felu de valsu cu figuri esecutate pe ronu de o parte din dansatori precandu cea-alalta sta si privesce si are tempu de conversatiune.

Traianu la semnalulu de cotillonu tresari din meditatiunile s'ale, se scula, merse la Corali'a, se inchina dinaintea ei si luandu-o la bratiu o conduse la unulu din scaunele ce erau asiediate in cercu si destinate pentru damele dansatore.

Traianu se posta ca si cei-alalti cavaleri toti in dosulu scaunului.

Turele incepura. Traianu si Corali'a privira, fara a vorbi nimicu. Le venira si loru ronu, esecutara tur'a loru, apoi intorcundu-se reocupara locurile loru de mai-nainte.

Dar' contactulu intimu in care dansulu invioritoru 'lu adusesu cu iubit'a s'a, impluse pre Traianu cu unu nobilu curagiu, de care avea lipsa pentru a vorbi Coraliei, asa cum o facu elu acum.

Se apleca puçinu spre dens'a si disu:

„Mi permiti d.-siora, ca aici in midiulocu veseliei se-ti vorbescu de lucruri seriose, cari inse dupa cum indrasnescu a spera, ne privescu pre amendoi de aproape.“

Corali'a facu unu semnu afirmativu.

„D.-siora“ relu'a Traianu cu caldura: „Nu te-am cunoscuta ca copila, dupa cum am cunoscutu pre multe din amicele d.-tale. Pentru prim'a ora te vediu la Schitulu Jalomiti'a. Sufletulu meu plinu de imaginele maretie ce-mi presentase privirea de pre culmea Bucegiului reafila in faci'a d.-tale serenitatea acelei dile, limpedimea acelu

aeru și cândorea dulcii solitudinii a munților. Din primul moment, vederea d.-tăle mi-a răpitu inimă. Până a nu te vedea, nici prin gându nu-mi trecuse a me stabili la Tênipesci. De dragulu d.-tăle am remasu, am primitu unu postu la banca, am staruit a dăbândi direcciunea ei pentru a-ti oferi o pozițiune mai dămna de d.-tă. Până eri credeam că nu me mai desparte dela dorit'a tînta decătu tîmpulu, care trebuia se tréca până la realizarea fericirii mele. Credeam că voiu fi numitu directoru. Astadi și aici voiam se-ti facu o declaratiune asemenea celei de acumu și totusi — ah cătu de diferita. — „Pri-nesci a fi soçi'a directorulu banței din Tênipesci, a deveni soçi'a mea?“ — așa voiămu se te întrebă. Astadi nu-ti potu dîce decătu: primesci juramîntulu de fidelitate a unui sufletu ce-ti este devotatu până la mórte, a unui barbatu, care decăndu te cunósce se lupta neincetatu și pe diferite căi de-odata pentru cucerirea unei pozițiuni demne de d.-t'a, a unui tîneru care nu desperéza de viitoriu. Vrei se te fidețiezi cu mine aici în vîrtejulu plăcerii și totusi în misteriu duoru inimi fidele. Speru că secretulu nu va dură multu, că preste puține zile voiu fi în stare a merge la mam'a și a-i spune: cutare pozițiune 'mi este asigurata, sum în stare a suplini tóte trebuințele unei soçi, unei familia, 'mi dai pre Corali'a. Te invoiesci.“

Corali'a ascultasé cu ochii plecati, cu peptulu palpitându și cu față acoperita de eventaliu care o feriá din-aintea dansatorilor. Nu voiá s'o véda nimenea, căci sîntia cum 'i ardea obrazii. Căndu Traianu terminá declaratiunea s'a cu ace'a însemnata întrebare, ea 'i respunsé incetu dar' apriatu: „da“.

„Primesce ângerulu meu“ sopti Traianu estasiatu „acestu micu caietu. Suntu versuri nepublicate ce-ti dedicu. Cetesce-le că se me cunosci în cele mai intime ale mele gândiri.“

Corali'a luá versurile cu unu zimbetu fericitoriu.

O mișcare generala în cerculu dansatorilor readusé pe tiner'a parchia, care ratacisé în domeniulu spinosu dar' plinu de róse alu primulu amoru contrariatu, o mișcare generala dîcemu f-i readusé la realitate.

Acést'a realitate erá tragicomica.

Nicolae cu Catincuti'a esecutându singuri o tura, tocmai cându se aflara în midiulocu cerculu avura nenorocirea de a cadeá.

Nicolae se redicasé și o tulisé iute că si unu iepure speriatu, lasându pre biat'a Catincutia lungita sbaténdu-se din mâni și din picioare.

Aprópe tóta sal'a privia la ea și rideá.

„Serman'a Catincutia“ reluá Corali'a compătimitoré, „nu merge nimene se o scóle.“

Traianu auzindu ast'a alergá se redice de josu pre Catincuti'a.

„Multiamescu“, dîsé ast'a spriginindu-se de bratiulu seu celu vigurosu, „tocmai d.-t'a . . .“

„Da tocmai eu,“ facú Traianu, și o condusé la mama-s'a.

Cocón'a Zmaranda erá confusiata, nu sciá ce se-i dîca lui Traianu și pentru a se scuti de vorba multa, se adresá cătra Catincuti'a și cătra Costica care tocmai sosisé dela capetulu celu-alaltu alu salei:

„Haidemu la mésa, până nu se va imbuldi lumea p'acolo. Nicolae poftesce și pre cumnat'a Zamfira cu Corali'a, vii și d.-t'a d.-le Mistrelu.“

Traianu cându auzi că este vorba se suzepe la o mésa cu Corali'a, se grabi firesce a primi acést'a invitare ocasionala.

Mersé la dansátorea s'a, spre care pornisé deja Costica cu cocón'a Zamfira, și luându-o la bratiu trecú cu cei-alalti împreuna în sal'a de mîncare, unde ocupara o mescióra în unu coltiu mai feritu.

Bietulu Nicolae Barda nefericitulu și nesocotitulu dansatoriu, dedeá mereu róta pe acolo, dar' nu gasi curagiulu că se se apropie și elu de mésa.

Traianu se sîntia transpusu în raiu. Uitasé de tóte, nu-si mai aduceá înainte decătu de fericitoriu „da“ alu Coraliei și nu mai audiá nici musica, nici vorbele altor'a căci ce erá ace'a armonie sgomotósa a musicantiloru pre lînga dulcele viersu alu fidantiatei s'ale, — da, acum aveá dreptulu a o numi fidantiata, dulcea s'a mirésa, și cătu eráu fára de nici unu întielesu tóte vorbele pre lînga scurtulu dar' cuprindietoriulu „da“ alu Coraliei.

Mâncara și beura toti câte ceva, déca inse l'ar' fi întrebatu cineva pe Traianu, din ce a costatu supeulu seu în ace'a nópte, elu de buna séma ar' fi respunsu din: nectariu și ambrosia.

„Te caută,“ cu aceste cuvinte bietulu Nicolae Barda, apropiându-se de mésa, se adresá cătra Traianu.

Cocónele tóte afara de Corali'a 'și întórsera capulu ostentativu dela elu.

„Pre mine?“ întrebá amiculu nostru.

„Pre tine Traiane,“ afirmá Nicolae.

„Próstu pretestu si-a mai gasitu și elu, că se viná aici,“ 'și dîse Traianu, apoi adausé vorbindu cătra Nicolae:

„Cine me póte cautá la mediulu noptii!“

„Factorulu dela telegrafu cu o depesia, éta-lu cólea,“ facú Nicolae.

„Me scusati d.-loru și d.-sióreloru, la momentu suntu érași alu dv,“ cu aceste cuvinte Traianu se sculá și merse cu Nicolae împreuna, pre care nimene nu-lu poftisé la mésa, spre usi'a salei de mîncare, unde în adeveru unu factoru dela telegrafu steteá cu o depesia.

Traianu o luá în primire și aruncá iute o privire asupr'a recepsei.

„Dela Riulacu,“ 'și dîsé elu și sînti cum totu sângele i-se strinse la inima.

„Me pardonezi frate,“ se adresá elu apoi cătra Nicolae, care-lu urmarisé și steteá lînga elu, curiosu de a aflá ce scire telegrafica 'i venise amiculu seu.

Acest'a inse nu erá nici decum dispusu a-si divulgá secretulu, éta pentru-ce, dupa-ce pronuntiasé cuvintele ce am reprodusu mai susu, se retrase in unu coltiu unde desfacú depesi'a.

Erá in adeveru dela directorulu Patriei din Riulacu.

„Máne deminétia siedintia estraordinara in cestiunea succursalei, déca ai poteá asistá, angagiamentulu ti-ar' fi siguru. Talionu.“

Dupa-ce puse depesi'a in bazunariu, se întórse la mésa cu faci'a radiósa.

„Ce-a fostu“ 'si permise Costica a-lu întrebá.

„Pentru banca!“ facú Traianu câtu se póte de nepasatoriu.

„Dar' totu d -tale 'ti aduce depesiele,“ observá Catincuti'a cea negenata.

„Da, de óre-ce suntu loctiitoriu-directoru cá si mai in-ainte,“ replicá Traianu, éراسi fára nici o importantia.

Din acelu momentu cocón'a Zamfira, care pâna atunci se vaetasé mereu de capu, de un'a alt'a, parú a se fi insanatosiatu cu deseversíre, cáci devení indata vesela.

„Aproposito banca,“ observá Costica cu óre-care satisfactiune secreta „adi la cafenú'a de pre aleia, m'am întêlnitu cu unu strainu, care sustíneá, cá are cele mai fundate sianse de a devení directorulu bancii nóstre.“

„Se póte“ replicá Traianu asiediatu, precându cocón'a Zmaranda subitu începú a se plânge de doreri de capu.

„Este unu „nemes ember“ unu boerasfu unguru, 'lu chiama — dar' stai cá mi-a datu cart'a s'a . . .“

Si cu ast'a începú a se cautá prin buzunariulu fracului de unde scóse o hártie indoita.

„Bine dñci,“ facú elu cum vediú hárti'a, ro-síndu-se puçinu, de atunci am schimbatu imbracamíntea,“ apoi aruncându inca o privire asupr'a foi ce tíneá in mâna se vediú indemnatu a o cetí. Dupa-ce terminá cu cetítulu esclamá:

„Bre, n'asiu fi crediutu!“

„Ce?“ întrebá Catincuti'a.

„Si asia sciti cu totii,“ reluá Costica cam confusiatu.

„Ah cum 'ti place a lungí vorb'a,“ observá Catincuti'a „nu sciu cui sémeni, de nu poti nici odata respunde cu un'a cu dóue. —

Traianu nu potú retíne unu zimbetu sarcasticu la acésta observare a fiitórei s'ale verisióre.

„Sciti cu totii, cá acestu fracu l'am imprumutatu dela amicul Barda!

„Costica!“ admonestá cocón'a Zmaranda cu o privire espresiva asupr'a lui Traianu.

Scie si fratele Mistrelu despre acésta impregiurare, cáci ne-au gasitu tocmai certându-ne din caus'a fracului,“ respunsé Costica la admonestarea mamei s'ale.

„Oí, 'mi vine reu, spune odata ce ai gasitu in ace'a hártie pre care o tíi in mâna, de ti-a storsu o exclamatiune de mirare,“ díse Catincuti'a cu-nerabdare.

„Sciti ce tíenu iu mâna . . .“ reincepú Costica.

„In adeveru esti cam nesuferitu,“ observá acum si mam'a Coraliei, care se vede tréb'a, erá si ea cam curiósa.

Traianu inse si cu tainic'a s'a mirésa rataciáu cu gândurile loru pe airea, de multu aadiáu cuvintele care se rostíáu impregiurulu loru, dar' nu le mai întielegeáu.

Mam'a Catincutii cautá cu cód'a ochiului pre Nicolae Barda, cáci, între noi fia dísu, si-lu destinase de ginere si-i erá téma cá nu cum-va prin próst'a cadere de asta séra se se fi stricatu noroculu fetei.

„Ar' fi trebuitu se-mi stapânescu mai bine prim'a furia,“ 'si díse ea. „Ce-i dreptu o lasase cam prea de risulu balului pre biat'a Catincutia; dar' in fine nu erá tocmai elu de vina, déca dñs'a nu s'a sculatu frumusielu de josu, ci a începutu se dee din picióre de-ti erá mai mare rusínea.“

„Acum se dovedesce de ce a fostu fratele Barda la Riulacu,“ reluá Costica fára a reflectá la observarea de nerabdare a matusiei s'ale.

La cuvântulu Riulacu, Traianu devení atentu;

„A fostu de curéndu la Riulacu?“ se amestecá si elu in vorba.

„Da, si ghñci cu ce scopu?“

„Dór' nu va fi voíndu se capete vr'unu postu la succursal'a ce se díce cá voiesce a infintíá banc'a Patri'a din Riulacu in piati'a nóstra?“

„Ba da,“ afirmá Costica „si dupa cum se vede din acestu decretu este numitu . . .“

„Nu se póte!“ esclamá Traianu speriatu.

„Vedi singuru déca nu credi,“ si cu astea 'i întinse hárti'a ce scosesé din buzunariulu fracului si ce tíenuse de-atunci mereu in mâna.

Traianu o luá degraba si percurse cu sete cuprinsulu ei, apoi cu resuflarea usiurata întórse hárti'a dicúndu:

„Numai atátu!“

„Ce, nu-i destulu?“ esclamá Costica. „Primu adiunctu cu léfa de o miia cincí sute de floreni pe anu si perspectiv'a de a devení dirigentu, déca nu se va gasi unu omu mai esertu decátu dñsulu in piati'a Tênipesciloru.“

„Ba da, destulu pentru începutu si inca fórtu destulu,“ replicá Traianu.

„Vedi mama déca n'ar' fi fostu vii'a“ reluá Costica, „asiu fi potutu stá eu in locul lui Nicolae Barda.“

„Las' cá totu in familia remâne,“ observá cocón'a Zamfira cu tonu cam întiepetoriu.

Catincuti'a se încercá a se inrosí, ér' Traianu plecându-se la urechi'a Coraliei 'i sioptí:

„Ce asiu mai ride se devíi soçi'a dirigentulu in institutulu unde Catincuti'a aspira de a deveni soçi'a adiunctulu.“

„Coralí'a se uimí, dar' apoi întielese indata si sioptí:

„Depesi'a?“

„Da!“

„Ce secrete aveti,“ întrebá Catincuti'a, care se temeá, cá cei doi vorbescu despre ea.

BCU Cluj Central University Library Cluj

O frumsetia din Resaritu.

„Tochmai am rugatu pre d.-siór'a Corali'a se me ierte, déca nu potu dansá cu dên's'a roman'a“ la care am angajatu-o.“

„De ce se nu poti?“ facù Costica.

„Fiindu-cà trebue se plecu cu trenulu ce pornesce la patru deminéti'a.“

„In congediu?“

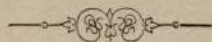
„Ba nu, de séra me voiu re'nturná. Duminec'a potu lipsi din Tênipesci si fàra congediu, càci birourile nòstre suntu inchise. Petrecere buna si la revedere.“

Societatea remase càm neorientata de repede departare alui Traianu.

Nici Corali'a nu sciá se-si dee sém'a apriatu despre cele ce se întimplase cu iubitului suflului ei.

(Va urmá.)

TEOCHAR ALEXI.

CODREANU CRAIULU CODRULUI.

— BALADA. —

I.

Preste vâi preste hotara,
Lungu resuna-o veste-amara:
— »A intratu duşmanu-'n tiéra!
A intratu se prade éra;

Si se puna sub robia
Românesc'a-ne mosia,
Si se duca 'n tieri departe,
Sorori dela sênu de frate;

Si soçii se pângarésca,
Dupa legea pagánésca, —
Pre betráni se necinstésca,
Si pre tineri se robésca...

Susu voinici tiér'a ne chiama,
Lasati tata, lasati mama,
Lasati frati, lasati copii,
Càci e tîmpu de vitejii;

Si soçiele iubite,
Si dragutiile smerite,
Le lasati pre alte tîmpuri,
Càci la noi batu rele vînturi...

Prinde-ti arm'a vitejésca,
Faceti-o se stralucésca, —
Mândr'a gloria strabuna,
Veci de veci se nu apuna,

Si popórele smerite,
Se privésca 'ncremenite
Renascîndu a vóstra fala, —
Dela Rom'a triumfala . . . .

Sóre, luna, vîntu si riuri, —
Pamentu, paduri si pèriuri,
Ce se 'ntindu pre-a t'a câmpie,
Vóru fi prietini numai tie, —

Si duşmani voru fi si ele
Fàra mila fàra jele
La duşmanulu ce-'ndrasnesce
De paméntu-ti cutropesce.

Dunarea va stá la pânda,
Spumegósa, furibunda,
Codrii tei lacasiu voru fi,
Muntii scutu ce voru oprí

Pre duşmani se nimicésca
Mândr'a tiéra románésca,
Si câmpi'a se va face
La duşmanu — mormentu de pace...

Éra sórele si lun'a
'Ti voru impleti cunun'a,
Paserile voru se-ti cânte,
Riurile se-ti descânte;

Si cu toti au se marésca
Viteji'a románésca,
Mare, mândra, stralucita
De triumfu acoperita. « —

II.

La póla de codru verde
Superatu pre gânduri siede,
Codreanu craiulu codriloru,
Si fal'a vitejiloru. . .

Alba-i faci'a lui cá crinulu,
Limpedi ochii cá seninulu,
Capulu susu si peru 'n vîntu,
Dulce 'n graiu, dulce 'n cuvèntu...

Umeri lati, frunte senina,
Cu privire dulce, plina,
Si sprincene arcuite,
Gene lungi si adumbrite. . .

Peptulu latu si pumnulu mare,
Sufletu plinu de indurare,
Inim'a la loculu seu
Si vitézu cá si unu leu.

Lânga elu Dochiti'a vine,
Cum in noptile senine,
Vine-'n gându batutu de doru,
Visulu gingasiu de amoru. . .

Linu se-asiédia lânga dên'sulu,
Ar' vorbi n'o lasa plânsulu, —
Ea i-ar' spune, multu i-ar' spune
De dorerea ce-o repune.

-- Dochia! Dochitia draga!
Fericirea mea intréga!
Ce dorere-'ti strînge sênu?
Dulce fragedu, albu cá crinulu?

Ai visatu visuri urîte?
Ori miórele iubite,
Alergându prin munti cu bradu,
Si prin codrulú celu de fagu

Te-au facutu se-alergi cu ele
Printre stânci si locuri rele?
Ostenita esti tu óre
Dulcea mea mângaitóre?! —

—N'am visatu visuri urite,
Nici miórele iubite
Nu m'au dusu prin munti cu bradu,
Nici prin codrulu celu de fagu, —

Dar' unu vèntu . . . o vijelie,
Mi-a sioptitu in taina mie,
Cà vinu tîmpuri de incercare,
Pentru-a-tierii ne-atêrnare;

Cà vînu turcii se robésca
Tiér'a nóstra românesca,
Si se duca 'n tieri departe,
Fâra mila si dreptate:

Soçii bune, sorori blânde,
Femei albe si plapânde,
Si se lase-'n urm'a loru,
Pre barbati plângîndu cu doru. . .

Hei! si turculu n'are lege,
Nu se uita si n'alege,
Duce totu in tieri straine
Si m'ò duce si pre mine. . .

Si-am se moru Codrene draga,
Petrecîndu prin tieri pribéga,
Prin seraiuri tavalita,
De pagâni batjocorita. . .

Si tu n'ai se mai vedi »bine«
Déca m'ai pierdutu pre mine;
Si iubit'a nóstra tiéra
Va peri-'n robia-amara. . .

Mosii-'n lupte uriasie
Paziru sate si orasie,
Resplatindu cu barbatie,
A duşmaniloru trufie. . .

Dragulu mieu, dulce Codrene!
Tiér'a plânge, tiér'a geme,
Si prin plânsu ea chiama 'n graba,
Pre Mihaiu si-o óste 'ntréga.

Ostea jóra cà s'ò duce
Pentru sânt'a nóstra cruce
Prin focu, fulgeri si furtune,
Printre stavili de minune;

Si voru face se 'nflorésca
Érasi tiér'a românesca,
Prin amoru si libertate,
Lege sânta si dreptate.

Si vorbindu Dochiti'a pare,
Mai frumósa si mai mare . . .
Trupu-i mândru cá de dina,
Façia-i dulce si senina.

Ochii-'n focu si peru-'n vèntu
Si din gura sfântu cuvèntu. . .
Sênulu dulce 'n tresaltare
Dintii albi margaritare.

Mâni de dina, frunte d'alba,
La gâtu neteda si alba,
Incâtu plaiu si munti si mare
O priviáu in admirare.

Si s'au dusu minune 'n lume,
De frumseti'a-i fâra nume, —
Câci la numele ei numai
Tremurá Pasi'a 'n serai — — —
— — — — — — — — —

Codreanu tace si-o admira,
De frumseti'a ei se mira,
Si cându gata, . . . i apuca
Façi'a 'n palme si-o saruta.

Atunci sórele s'opresce,
Vèntu-'n codru amutiesce,
Frunz'a 'n ramu nu se clatina,
Paserile nu suspina.

Riu-'n cale se opresce,
Turm'a stà se odihnesce,
Si pre ceriu cá nesce flamuri —
Norii se despartu in ramuri,

Si forméza o cununa,
Pe de-asupr'a-le 'mpreuna,
O cununa stralucita,
De dulci radie-acoperita,

O cununa tributu sântu
Pentru cei a care suntu
Destinati de D-dieu
Se-si apere neamulu seu.

III.

Si din patru pârti a lumii
Sosi vestea Semi-lunii, —
Ér' in urm'a ei . . . pustie . . .
Noru de viscolu . . . vijelie.

Susu pre turnurile 'nalte
Si pre càsi si pre palate
Tremurá sublim'a cruce,
Cà inim'a din sènu dulce.

Câci si-a pusu pagânu-'n gându
Se cuprinda-acestu pamèntu,
Si sub flamur'a cea verde
Se-'mbulzescu Turci cum n'ai crede.

Sinan-pasi'a-i duce 'n lupta,
Cu turbanu cu haina lunga,
Albu la capu, . . . voinicu in peptu,
Vitèzu falnicu, omu desceptu,

Ce-a umlatu prin lume róta,
Si-a batutu Asi'a tóta,
Afric'a si-a ei pustèie,
E a lui imperatie. . .

»Ér' acum — gândi in sine —
Tóte le-am ispravitu bine,
Dar' la Dunarea betrâna
Bate inima româna ;

Si pre plaiuri si prin sate
E românu-'n libertate . . . . .
. . . . Inse juru pre semiluna,
C'aloru stea are s'apuna. . .

Si-am se-i stingu pâna la unulu,
Se le-aretu că io-'su stapênu,
Si din tiér'a românesca
Am se facu tiéra turcésca. . .

Cum se nu fia rusine,
Pentru Turci si pentru mine?!
Cându apusu si resariru
De poterea mea-i lovitu ;

Si unu petecu, numai unulu
De pamêntu, . . . unde-i românulu,
Se resiste fâra téma
Si se nu ne bage-'n séma?!« —

Si cum dice, p'alui frunte
Pletele lui cadu carunte,
Si-'n orbita ochii paru,
Dóue stele mari de jaru. —

La porunc'a lui nebuna,
Se-adunu sub semiluna
Teniceri ageri focosi,
Spachii bravi curagiosi ; —

Si pamêntulu surdu resuna
De dușmanii ce se-aduna,
Se prefaca in mormêntu
A romanului pamêntu.

Ei la Dunare s'asiédia —
Dunarea se-'nfióreza. . . .
Dar pre malulu din potriva
Codreanu siede pre-o movila,

Santinel'a tierii pare
Cu baltagulu seu celu mare
Intre ceriu si-'ntre pamêntu
Ochi focosi si peru-'n vêntu.

Ér' Dochiti'a lînga elu,
Precum ramulu tînerelu,
E gândita, dar' vitéza,
Cea mai mândra-a tieriei paza.

IV.

Cá doi vulturi fația 'n fația,
Cu privirea indrasnéția,
Ce 'n vezduchu se 'niépta, sbóra
Si din ochi cruntu se mesóra. . .

Astu-feliu taber'a româna
Asceptá ostea pagâna,
Prin strimtori si prin poeni,
La satulu Calugareni.

Si dușmanii cá potopulu,
Vinu de tremura totu loculu,
Multi la numeru plini de fala,
Se revarsa preste tiéra. . .

Ardu padurile si-'n fumulu,
Limbi de focu strabatu acum,
Ér' in midiulocu dóue armii,
Cérca dreptu in vêrfu de sabii.

Un'a-i mare,
Alt'a-i tare,
Un'a cere subjugare,
Alt'a vrea neatêrnare. —

Lupt'a-i crunta, lupt'a-i mare, —
Cá unu dieu Mihaiu calare
Cu geniulu seu conduce
Pre români la mórte dulce.

Ér' alaturi cu mândrie,
Tovarasu de vitejie,
E Codreanu si lînga elu,
Altu ostasiu mai tînerelu ;

Si toti trei cându dau nâvala ;
Bradii 'n codrii se rescóla,
Dunarea suspina 'n cale,
Ceriulu iá haina de jale. . .

Stâncele din munti tresaru,
Turcii scotu vaetu amaru,
Steagulu verde se inclina,
Sinan vede si suspina.

Éra turcii fugu cá vêntulu,
De cutremura pamêntulu,
Parasindu in urm'a loru
Pre românu triumfatoru.

Si in fug'a loru cumplita
Multa óste-i nimicita,
Caraiman pasi'a remâne
Mortu prin vâile române ; *)

Ér' Haider beiulu de Siv'a
Husein si Mustafa
Inchidu ochii pre vecie
In frumós'a Românie. —

Lumea 'ntréga 'n tresaltare
Si cuprinsa de-admirare,
Atiêntea privirea dulce
Spre triumfatorí'a cruce,

Ce la Dunarea betrâna,
Prin armat'a cea româna,
S'a 'naltiatu invingátore — — —
Semilunei domnitóre — — —
— — — — —

*) Omorítu chiár' de Mihaiu eroulu in lupt'a dela Calugareni ^{11/23} Augustu cátra séra — dupa apusulu sórelui. — Vedi Istori'a lui Mich. Vitézulu pag. 121. N. Balcescu.

Tôta inim'a tresare,
Sórele voiosu resare,
Ceriu-i dulce -- codrulu tace,
Pre pamântu e sfânta pace.

Chiar' si Dunarea betrâna
Printre tiermi curge mai lina,
Numai colo 'n codrulu verde,
Superatu, . . sdrobotu se vede

Codreanu craiulu codriloru
Si fal'a voiniciloru, --
Elu suspina si sioptesce:
»Vai Dochiti'a nu mai este!»

De-o fi mórta elu voiesce
S'o resbune românesce,
Ér' de-i vie si rapita
Si de Turci batjocorita . . . .

Atunci n'are se mai vie,
Di de dulce veselia,
Preste viéti'a lui machnita,
Si de doruri cruntu lovita.

Totu gândindu elu se pornesce,
Pân' la Turci nu se opresce.
Turcii 'lu prindu . . in feara 'lu léga
Si 'n prinsóre-afunda 'lu baga.

Ér' Codreanu le dice loru:
»Turciloru! pagâniloru!
Eu unu doru pre lume am,
Se stáu façia cu Sinan;

Arme n'am legatu in fiéra,
Me-ti aduce 'ndereptu éra,
Si strejarii m'or' pazi,
Nemicu Sinan n'a patí . . .«

V.

— »Cum te chiama? cine esti?
In ce tíera locuesci?
Ai vre-o pofta vre-o rogare?»
— Sinan striga 'n gur'a mare. —

— »Sum românu . . Codreanu me chiama,
Romani'a 'mi este mama,
Bradii 'n munti mi-'su fratori
Florile mi-'su dragi sorori.

M'am luptatu cu voinicie
Pentru scump'a mea mošie,
Dar' alaturea cu mine
S'a luptatu cu multu mai bine

Unu voinicu cá o fecióra
Ce iubesce-ântái'a óra,
Cu peru negru, mâni de dina
Si cu inima româna, —

Cu ochi dulci si cu dulci gene,
Cu sênu albu, . . negre sprincene;
Si frumosu cum nu potu spune
Si cum nu-i nemicu pre lume. —

Dar' in lupt'a desperata,
Despartindu-ne deolalta,
Ne-am pierdutu . . . si de-atunci eu
Di si nôpte 'lu catu mereu.« —

— »Pretinu, bani si libertate,
'Ti vomu dá tie fertate,
— Dise Sinan -- de ni spune
Unde-'su ostile române.« —

Si dicîndu amaru zîmbesce
Cá hoheriulu ce lovesce . . . .
Ér' Codreanu galbenu la façia,
Cá si-unu trupu fâra viétia

I respunde: — »Am gatatu!
In nadeşdi m'am insielatu.
Cându credeám cá Sinan are
Inima si sufletu mare . . . .

Se scii Sinan cá la noi,
Nu suntu ómeni cá la voi . . . .
Muncitoriulu celu din urma,
Séu pastoriulu dela turma

E mai nobilu si mai vrednicu,
Decâtu Sinan celu poternicu,
Si nu cere o tradare
De i-ai dá lumea cea mare.« —

Sinan tace si-'lu asculta,
Cu privirea trista, . . crunta,
Apoi dá la sbiri porunca
Pre Codreanu la furci se-lu duca,

Si cându stá se se pornesca,
Cá osênd'a se-si primésca: —
O femeia despletita,
Cu privirea ratacita,

Resuffându abia, sosesce,
Cu dorere 'n giuru privesce;
Si scotiéndu unu tiêpetu jalnicu,
Si unu vaeru multu amarnicu,

Lui Codreanu 'i cade 'n bratia
Rece, mai fâra viétia.
Ér' Codreanu in fericire
O saruta cu iubire.

Linu Dochiti'a se descépta,
Câtra Sinan se indrépta:
— »Acum Sinane sfirsiesce,
L'am vediutu si me iubesce!

Feciori'a ochii, façi'a,
Sênulu, dragostea, viéti'a,
Suntu alui cá alta data,
Si de moriu, eu moriu curata! —

Voi m'a-ti prinsu, si-'n díle grele,
Mi-a-ti schimbatu, dílele mele,
Mórtea mea va fi unu daru,
Precându viéti'a mea-i amaru . . . .

— »Dragulu meu! dulce Codrene!
Tiermurile dunarene,
Le lasamu in libertate
Dar' morimu cu nedreptate. . . .

Si-n padurea infrundita,
Si pre lunc'a in florita,
Si pre dealulu dela cruce,
Noi in veci nu ne-omu mai duce. . . .

Nu ne voru mai siopti vânturi
Sfinte tainice cuvânturi, —
Nu ne vomu mai stringe 'n bratia,
Nici nu ne-omu sarutá 'n fația. . . .

Dar' morindu vomu sci cá cresce
Libertatea, si 'nfloresce
Tocm'a 'n muntii nostri iubiti,
Unde am fostu noi fericiti. . . . «

Bine verb'a nu sfersiesce,
Si pre mâni lantiuri sântiesce. . . .
La osénda mergu se móra
Pentru dreptu si tierisióra. —

Ér' Sinan privindu-i falnicu,
Striga dându unu tipetu jalnicu:
— »Fericiti suntu cei ce moru,
Aperându-si dreptulu lor!» —

Codreanu mergându î-i respunde
Cu glasu mándru ce ptrunde:
— »Decátu viu si nêstimatu
Mortu mai bine si curatu!» —

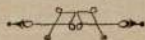
VI.

. . . . Si de-atunci codrulu suspina,
Frundi'a 'n ramu linu se clatina;
Ceriu-i aspru 'ncinsu de nori,
Plaiulu fára serbatori;

Ér' prin lunc'a inverzita,
Striga-o vóce ragusita:
»Fericiti suntu cei ce moru
Aperându-si dreptulu lor!» —

Susu din munte-afunci respunde
Glasu de omu ce-adéncu ptrunde:
— »Decátu viu si nestimatu
Mortu mai bine si curatu!» —

Georgiu Simu.

STAN'A DE VALE.

(Urmare.)

V. Muntii Bihoreni.

Dela Crisciiori se trece pre o cale fórté buna prin Dealu-mare la Comitatulu óre-cându Zarandu spre Halmagiu si Bai'a de Crisiu (Körösbánya). — Intre Bai'a de Crisiu si Fekete-tó se intinde caten'a de munti cunoscuta

adi sub numele de: muntii Bihoreni intr'o distantia de preste 900 km.

De altmentre cartele vechi de prin secl. XVI, — cu tóte cá se face amintire inca la Turóczy si Anonymus despre fortaréti'a Bihoru, dela care a primitu numele intregu comitatulu, — totusiu nu cunooseu acel'asiu nume aplicatu si la caten'a muntiloru de sub cestiune; ci partea nordica intre Orade si Clusiu s'a numitu Munte Kalati, éra partea sudica spre sud-ostu dela Crisiulu albu: Munte Moera (cu tóta probabilitatea: Magur'a) Intr'una scripta din 1750 Crisiulu isvoresce din cutare munte Igon Syl(va)

Numele de: Bihor, cá nume de munte apare dupa Schmidl mai antaiu la Visconti in 1699, dar' si mai apriatu la Müller in cart'a Ungariei la 1769. — La B. Reilly 1796 se afla: Magur'a mare cá uniculu nume de munte. — Görög in Atlasulu seu din 1802 pentru prim'a-data amintesce unu piscu alu catenei cu numele: Bihar séu: Zare Bihorii H. (hegy = munte). — Asia cátu dela secl. XVIII. numele Bihoru cá alu catenei a devenitu preste totu comunu.

a) Line'a dela Petró's'a.

Cautându dela Bai'a de Crisiu spre Fekete-tó directiunea catenei este nordu-ostica formându unu unghiu spre vestu, vârfulu carui'a chiar' pre-la midiuloculu catenei este la Petró's'a.

Petró's'a e comuna româna cu preste 700 locuitori cu muntii de bradetu fórté pitoresci si cu laculu seu fára fundu in calea ce duce la Oncis'a, anume la Pétr'a graitória cu latíme de vre-o 9.5 m. inse cu afundíme abia mai multu de 6.5 m. La Vertopu inca se afla unu lacu cu inaltime de 1154 m. altminte puçinu insemnatu. In hotarulu seu isvoresce din Cornulu muntiloru Draganulu, isvorulu principalu alu Crisiului repede si Somesiulu celu caldu. — Muntele inaltu Vertozulu cauta cu mándrie la dóue pèraie Bulsu si Galben'a, cari inchidu Magur'a séca, si pescer'a de ghiatia, apoi unindu-se dáu nascere riului puternicu de Petró's'a. — Este fórté interesanta cataract'a neapropiata in Valea Bulsului, la 3 óre dela Petró's'a. — Din Pétr'a Boghii cade unu pèreuasiu in Valea Bulsului. Caderea are 5 departamente; cele 4 de susu vinu mai multu séu mai puçinu planu, dara celu din urma alu 5-le are o cadere libera aprópe de 3 metri dintr'o cascatura de 1.27 m. Acést'a si cataract'a dela Segistelu aprópe de Fonati'a spre nordu cu cadere 5.7 m. si respective de 3.8 m. cadere libera, suntu cele mai insemnate in tóta caten'a Biharii. Alte trei cum e Pisiór'a la Vidr'a de josu si cele dóue dela Baiti'a, unulu la pescer'a din care ésa Crisiulu, altulu ca la 2 km. dela orasiu suntu mai puçinu insemnate.

Cautându la muntii Bihorului pre-la midiuloculu catenei observamu unu piscu ascutítu si grotescu numitu Tartaroi'a cá de 1290 m inaltime! — cautându apoi in spre valea Petró'sei

vedem un edificiu alb ca o baserica colosala de munte; elu este o partia de calcu in Valea Galbenei, nurnitu si Petr'a Calului, avendu form'a unui capu de calu. Ajungandu odata la sieu'a muntiloru ni-se ivesce unu frumosu platou de calcu cu punctulu seu de culminatiune: Petr'a Betraua ca de 1574 m. in inaltime.

Prin muntii Petrosi caten'a principala chiar' pre la midiuloculu lungimei s'ale se imparte in doue, ambele avendu ace'a-si lungime si aprupe culminatiuni egali.

Partea sudica ce se intinde dela Bai'a de Crisiu pana la Petros'a se numesce dupa pisculu Bihoru: Muntii Bihorului, seu dupa orasielulu ce jace la pole-i: Bihorulu de Baiti'a, cu punctulu de culminatiune: Cucurbet'a (1846 m. in.) si Bihorulu (1657 m. in.).

Partea nordica dela Petros'a pana la Feketó se numesce Bihorulu de Petros'a seu de Beiusiu, a carui massa principala dealungulu Valei Crisiului se numesce de comunu cu colectivulu: Munte. Piscuri inalte are: Vladés'a (1844.5 m. in.) care abia cu 1.5 m. este mai diosu decatu celu mai inaltu punctu in tota Caten'a (Cucurbet'a). — Ci partea nordica pote fi mangaiata cu ace'a, ca precandu partea sudica nu se bucura decatu de 3 piscuri dela 1600 m. in susu pre atunci cea nordica se bucura de 5.

Dupa Schmidl latimea intre Crisciuru (vestu) si Vidr'a de diosu (ostu) in partea sudica a catenei este de 2 1/2 miluri (190 km.). — In lin'a acest'a se despartiesce Crisiulu alb (Ung.) de Arietiulu (Ard.). — In partea nordica cautandu dela Petros'a (vestu Ung.) pana la Giurchiti'a, (ostu Ard.) este de doue-ori atat'a adeca 5 mil. (380 km.).

Muntii Bihoreni formeza cordonulu platoului Ardealului. — Locurile in partile ungurene suntu aprupe in ace'a-si paralela mai josa decatu cele Ardeleae. Baiti'a (Rézbánya) e situata la in. de 1450' (458 m.). Poian'a 1550' (490 m.), precandu in partea ostica Negr'a e la 2625' (830 m.) Scarisior'a 2342' (740 m.), — Crisciurii de susu (vestu) 1861' (588 m.), era Vidr'a de susu (ostu) 2182' (680 m.).

Ambele parti, sudica si nordica au vai taiate adencu. — Cea mai mare parte ele suntu stramturi cu o deschidere abia de 1250 m. — Esceptiune face in partea vestica Valea Crisiului negru unde deschidetur'a se urca la 11.5 km. — In partea nordica a catenei se afla doue vai mai lungi: a Jadului si a Draganului.

b) *Line'a Sudica (Bihorulu).*

Line'a sudica merge dela sudu-ostu spre nordu-vestu si ajunge la primul piscu inaltu Gain'a (1485 m.). — La 11.5 km. spre nordu nordu-vestu incepe caten'a inalta cu Cucurbet'a mica (1775 m. in.), dela care spre vestu e Cucurbet'a mare la distantia de 2845m., ca punctu de culminatiune a intregi catene (1846 m.). — Inaintandu mai departe cu 5690 m. ajungemu in partea sudica la a dou'a inaltime: la pisculu Bihoru

(1657 m.); dela care la 4740 m. trecemu la Ruginós'a (1463 m.), si de aici ca la atat'a distantia ne aflamu la Tartaroi'a (1290 m.). — Intre Gain'a si Tartaroi'a ast-feliu se afla o distantia de vre-o 29.5 km.

Inaltimea media in partea sudica este de 1525 m. — Intre Cucurbet'a mica si Bihoru trece pre la „Jocu“ passulu principalu in inaltime de 1504 m., prin urmare cam cu 21 m. mai josu decatu inaltimea media. — Passulu inse dela Ruginós'a spre vestu e la inaltime numai de 1415 m., prin urmare cu 110 m. mai josu, decatu inaltimea media si cu 8 m. mai josu decatu celu dela „Joculu.“

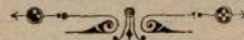
Suntu de totu interesante si pitoresci serbatorile poporali intre Muntii Bihoreni, numite: tãrgulu de datu seu tãrgulu de fete. — Se incepu cu dnu'a de S. Petru si Pavelu pre unu platou micu alu Bihorului, numitu chiar' de aici: Jocu; se continua in Dominec'a prima dupa S. Petru si Pavelu pre unu platou la Gain'a spre sudu dela Cucurbet'a; apoi in Duminec'a urmatória la Gelesióia.

Muntenii adunati de alta-data in numeru de preste o miia se grupeza in mai multe locuri. — Ici vedi pre betrani povestindu despre timpuri mai fericite, si cinstindu pocale intru speranti'a unui viitoriu mai bunu. Colo tinerimea lipsita de grigi serióse salta intre paretii vii ai spectatoriloru, la sunetu de cimpoi, de laute (unu feliu de clarinetu) de violine, specialulu jocu muntenescu in costume serbatoresci asemene speciali. Mai incolo vedi pre zarafi tocmindu-se cu cumperatori j precerai, inele, pantlice, jocari de copii, covrigi, zacharicale si alte marfuri cu cari potu strabate pana la aceste inaltime; bagatele in sine, ci pretiose pentru munteni ca unu feliu de reminescentie alu petreceri loru nationale.

Lavitie si mese intinse, acoperite cu ce a datu D-dieu, portate susu pre spinarea cailoru, te invita cu dragoste la restauratiune. — Nicairi in lume gustu mai placutu decatu in acestu salonu imposantu de restauratiune. Boltitur'a-i albastra strabatuta de radiele sórelui te face se uiti lutulu din care esti ziditu si spiritulu teu sbóra, sbóra se se indragostesca cu stelele, aceste facii ale tronului domnediescu. — Pavimentu-i obdusu in intregime de unu covoru verde si forte elasticu, cum nu se mai afla nici intr'unu palatu regescu, te face a ave mangaiare vediendu catusiele cari despartu pre omu dela Domnedieu si de cari tinde a se elibera spiritulu teu. — Paretii indesuiti cu tablouri feliu de feliuri, unulu mai incantatoriu decatu altulu; oglindile nu din stiela, ci din cele mai pretiose margaritarie dau se intielegi ca aci esti in adeveratu dominiulu teu, dar' totu odata te facu se sãmtiesci, ca esti mai micu, mai nepotintiosu decatu unu verme; patimile te pitiescu, patimile te nimicescu.

(Va urmã.)

Joanu Buteanu.

Cronica. — „Societatea pentru invetiatur'a poporului romanu“ din Bucuresti face progrese insemnate. Acést'a societate intréține de mai multi ani in capital'a Romaniei o „*Scóla normala pedagogica*“ cu 4 clase, pentru formarea de invetiatori, o *scóla primara* de asemenea cu 4 clase, si o *gradina de copii*, (scóla Fröbeliana). Tóte aceste in acélasu locu si puse sub directiunea d.-lui Dr. B. Constantinescu, sunt numerate intre cele mai bune scóle de feliulu acést'a in tóta Romani'a. Societatea e subventionata si de statu cu 30,000 lei pe anu; afara de acést'a primesce si dela persóne particulari donatiuni insemnate aprópe in fie-care anu. Asia in primaver'a acést'a Princes'a Alina Stirbey a daruit Societatii pentru invetiatur'a poporului románu o paruchia de case ale d.-s'ale situate in Bucúresti, care reprezenta o valóre de 200,000 lei. La 24 Maiu comitetulu si mai multi membri ai societatii impreuna cu elevii si profesorii scóleloru intrétinute de societate au mersu in corpore la Princésa, cá se-i multamésca pentru generós'a donatiune. Elevii au cântatu in coru mai multe cântece nationali, recitându intre altele si urnatórele versuri compuse pentru acést'a ocaziune de P. Dulfu, profesorul la scóla normala pedagogica a societatii:

Princesei Alina Stirbey.

In numele poporului
Noi, fii ai sei, intr'o gândire
Venit'amu se-ti aducemu adi
Ferbinti urari de fericire.

Poporulu, cându e luminatu,
Posiedé 'n sine-o fortia rara;
Ér in potere elu sporindu,
Prin elu sporesce 'ntrég'a tiéra.

Si cine da pentru poporu
Din parintiésca-i mostenire:
Gertfeste pentru tiér'a s'a
Si pentru-a tierii in florire.

Pentru poporu tu ai adusu
O gertfa adi multu pretiuita;
Deci tiér'a 'ntréga 'ti multiumesce,
Poporu 'ntregu te felicita.

In numele poporului
Noi amu venitu adi in unire
Se-ti dicemu: »Multi ani se traesci
Spre-a Romaniei fericire!»

Princés'a încântata de ovatiunea ce i-s'a facutu multiumi in termini caldurosi celoru de fačia, apoi adresându-se câtra elevii scólei n. pe-

dagogice, le puse in vedere se nu inceteze nici odata de-a lucrá cu celu mai mare zelu pentru luminarea poporului dela tiéra. Dupa aceste membrii societatii si elevii s'au departatu intre strigate de „urra.“

Se spera cá esemplulu frumosu alu Princesei Alina Stirbey va fi imitatu si de alti amici ai instructiunii poporului románu.

M. S. Regin'a Romaniei pregatesce o frumoasa ovatiune pentru Regiu'a Angliei pe ocaziunea iubileului acesteia. Maiestatea S'a a tradusu pe limb'a romána memorialulu Reginei Angliei si a lasatu cá acéla se se tiparésca si in o editiune poporala eftina. In acést'a se esplica lamuritu totu ce ar' fi greu de intielesu pentru publiculu celu mare si ast'feliu se reprezenta acuratu simpatic'a infaciare a Reginei Victoria. Unu esemplariu de luxu M. S. Regin'a Romaniei 'lu va dá M. S. Reginei Angliei cu ocaziunea iubileului.

Preoti cu drepturile functionarilor de statu.

In urm'a conclusului consiliulu ministerialu din 30 Aprile a. c. Escelenti'a S'a Ministrulu de justitia a Ungariei, cu datulu 17 Maiu a. c. Nru 1759, pe preotii de ori care confesiune aplicati in serviciu esclusivu la institutele regesci de corectiune, si déca nu se bucura si de altu beneficiu, afara de celu datu dela statu pentru serviciulu loru, i-a pusu in stare definitiva numerându-i intre functionari de statu si cu dreptu de a fi prevediuti cu pensiuone atátu ei câtu si familiile loru — in sensulu articolulu de lege XI, din 1-85.

Edificiulu gimnasiulu rom. gr. c. din Beiusiu se renovéza si maresce din liberalitatea Illustrissimulu Domu *Michailu Pavelu* episcopulu Oradei-mare, reparându-se fundamentalu vechiulu edificiu si zidindu-se si in drépt'a una aripa intréga. In legatura cu edificiuulu gimnasialu se va zidi si unu internatu pentru studentii lipsiti de mijlócele de intrétinere.

In folosulu „Reuniunii femeiloru romane din Selagiu“ care 'si va tiené adunarea generala estu anu in Buciumi, se va arangiá prin Comitetulu de buna-primire de acolo *una loteria* de manufacture si alte obiecte de valóre. Toti acei'a caror'a le jace la anima prosperarea si inaintarea acesteia salutare *Reuniuni* si mai alesu damele romane de pretutindenea suntu invitate si rogata a concurge la acésta intreprindere — trimitiéndu spre scopulu sortirei lucrari de ale s'ale séu si alte obiecte de câtu de puçinu pretiu la adres'a m. o. d. *Joanu Maximu* in Buciumi. (Vármezó. Szilágy m.)

Hymen. S'au cununatu: d.-nulu *Juliu V. Albini* notariu cercualu in Zlat'a cu d.-siór'a *Elen'a Jancu* fic'a proprietariulu Josifu Jancu — in Secarémbu.

Bibliografia. — **Abecedar** séu ântâi'a carte de cetire pentru copii si copilele din anulu ântâiu de scóla; intocmitu de mai multi pretini ai scólei, legatu in piele 25 cr. cartonatu 20 cr. Editur'a librariei Nicolae S. Ciureu, Brasiovu. — Se póte procurá si dela noi.